

prima instanță: S.Balmuş
instanța de apel: Iu.Cimpoi, L.Bulgac, A.Minciuna

dosarul nr.3ra-1498/14

Î N C H E I E R E

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Galina Stratulat, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Alexei Smochină în interesele recurente Demenciuc Daniela,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de notarul public Demenciuc Daniela către Ministerul Justiției al R. Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iulie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de notarul public Demenciuc Daniela, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 martie 2014

c o n s t a t ă

La 04 octombrie 2013 notarul public Demenciuc Daniela s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al R. Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin ordinul Ministrului Justiției al RM nr. 163 din 13 mai 2011 a fost investită cu împuterniciri pentru exercitarea activității notariale în raionul Hîncești.

Mai indică reclamanta și faptul că, din anul 2000 până în prezent are domiciliul permanent în mun. Chișinău, unde locuiește cu familia, cu soțul și fiica minoră în vârstă de 7 ani. De asemenea reclamanta a menționat că, pe perioada a 2 ani de activitate în calitate de notar public în or. Hîncești, din 13 mai 2011 și până în prezent parcurge zilnic aproximativ 130 km, distanța care este între locul de muncă și domiciliul său.

Suplimentar reclamanta Daniela Demenciuc a menționat și faptul că, pe lângă activitatea de notar public, mai practică și activitatea științifico-didactică la Universitatea de Stat din Moldova, facultatea de drept, fiind angajată în calitate de lector universitar din anul 2002, până în prezent.

În același context reclamanta a susținut că, pe lângă activitățile și copilul minor

mai are la întreținere și părinții vârstnici, care domiciliază de asemenea în mun. Chișinău, și necesită o îngrijire permanentă și deseori tratament medical.

La 09 august 2013, susține reclamanta că a adresat Ministrului Justiției o cerere prin care a solicitat emiterea unui ordin cu privire la schimbarea teritoriului de activitate din raionul Hâncești în municipiul Chișinău.

Susține reclamanta că la 05 septembrie 2013 a primit un răspuns de la viceministrul justiției al RM Sabina Cerbu, prin care s-a refuzat schimbarea teritoriului de activitate.

Invocând ca temei ilegalitatea actului administrativ, reclamanta a depus cererea în instanța de judecată solicitând declararea acestuia ilegal și obligarea pârâtului de a emite ordin întru schimbarea teritoriului de activitate a notarului public Daniela Demenciuc din r-ul Hâncești în mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani. mun. Chișinău din 03 martie 2014 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Ne fiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 02 aprilie 2014 notarul public Demenciuc Daniela, a declarat apel prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărîrii contestate și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iulie 2014 a fost respins apelul declarat de către notarul public Demenciuc Daniela, și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani. mun. Chișinău din 03 martie 2014.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, potrivit art. 8 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la notariat nr. 1453 din 08.02.2002, notarul este persoana autorizată de stat să presteze în numele acestuia servicii publice prin desfășurarea activității notariale în baza licenței eliberate de Ministerul Justiției, în condițiile prezentei legi. Notarul se numește în funcție prin ordinul ministrului justiției.

Conform art.13 alin.(1) din Legea cu privire la notariat nr. 1453 din 08.02.2002, licența pentru activitatea notarială se eliberează pe un termen nelimitat în baza ordinului ministrului justiției, cu indicarea teritoriului pentru care a fost promovat concursul. Licența eliberată se înregistrează în Registrul de stat al notarilor ținut de Ministerul Justiției.

Mai mult ca atât, potrivit prevederilor art.14¹ alin.(1) și (2) din Legea cu privire la notariat nr. 1453 din 08.02.2002 (introdus prin Legea nr.63 din 01.04.2011, MO nr.63-64 din 20.04.2011), notarul este obligat să activeze în teritoriul de activitate pentru care a promovat concursul pentru suplinirea locurilor vacante de notar. Schimbarea teritoriului de activitate a notarului se face exclusiv prin concurs pentru locul declarat vacant, în condițiile prevederilor art. 28 alin. (5) și (6). La concurs

participă notarii care au desfășurat activitate practică în domeniu de cel puțin 5 ani. Concursul pentru schimbarea teritoriului de activitate a notarului este organizat până la desfășurarea concursului pentru suplinirea locurilor vacante de notar.

Astfel, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a ajuns la o concluzie corectă privind respingerea acțiunii reclamantei, or, după cum rezultă din Legea cu privire la notariat pentru schimbarea teritoriului de activitate este necesară organizarea unui concurs, cât și îndeplinirea de către solicitant a unor condiții, cum ar fi desfășurarea activității practice de cel puțin 5 ani.

Normele legale enunțate erau în vigoare la momentul accederii Danielei Demenciuc în funcția de notar public, astfel, aceasta trebuia să cunoască despre procedura și condițiile legale de schimbare a teritoriului de activitate.

La 06 octombrie 2014 avocatul Alexei Smochină în interesele recurenteii Demenciuc Daniela a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului avocatul Alexei Smochină în interesele recurenteii Demenciuc Daniela a indicat că, consideră hotărârile judecătorești ilegale și neîntemeiate, deoarece în cadrul examinării cauzei instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a aplicat și interpretat eronat normele dreptului material și procedural, fapt ce a dus la pronunțarea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Se mai indică în recurs că, instanța de apel nu a oferit o explicație deplină, clară, consecutivă, logică, elocventă și lipsă de rezerve (necondiționalitate) de ce s-a respins argumentul apelantei, decât „constatînd” că norma dată ar fi aplicabilă litigiului.

Mai mult ca atît, instanța de fond nu a dat apreciere probelor ce țin de: **a)** practica Ministerului Justiției privind schimbări a competenței notarilor în astfel de spete, dar și; **b)** a practicii judiciare existente în domeniu, precum și; **c)** a grupului de argumente ce se refereau la faptul că refuzul nejustificat în schimbarea teritoriului de activitate ar constitui în sine o ingerință în dreptul la respectarea vieții private și de familie, garantat de art. 8 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04.11.1950.

O soluție contrară (în situația în care în alte cazuri se luau decizii pozitive de către Ministerul Justiției) ar determina crearea unei situații discriminatorii față de reclamanta, notar public Demenciuc Daniela, ceea ce ar echivala cu încălcarea principiul egalității de tratament juridic.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Alexei Smochină în interesele recurente Demenciuc Daniela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurenților se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către avocatul Alexei Smochină în interesele recurente Demenciuc Daniela, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Alexei Smochină în interesele recurente Demenciuc Daniela ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către avocatul Alexei Smochină în interesele recurente Demenciuc Daniela se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru